



שמשון זקו

ז"ל



נפל ביום י"ט בתשרי תשל"ד (15.10.1973)

בן 26 בנופלו




מתוך אתר יזכור

סמל ראשון

שמשון זקן

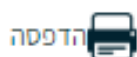
בן גאולה ושבתי

חיל שריון 

נפל ביום י"ט בתשרי תשל"ד (15.10.1973)

בן 26 בנופלו

מקום מנוחתו בית העלמין הצבאי הר הרצל



סיפור חייו

שמשון, בן גאולה ושבתי, נולד בשנת תש"ז (1947) בבגדד שבעירק. בשנת תשי"א עלה ארצה עם משפחתו שקבעה את מושבה בכפר מעוז-ציון שבפרוזדור ירושלים. את השכלתו היסודית רכש בבית-הספר "אריאל" במעוז ציון, והשלים את לימודיו התיכוניים בבית המדרש למורים "מזרחי" בירושלים. בנערותו היה שמשון חבר בקבוצת הכדורגל של סניף "הפועל" המקומי והשתתף באימוני הגדנ"ע. גם לאחר שהתבגר ועבד ברשות השידור המשיך לשחק והיה חבר בנבחרת הכדורגל של המוסד. הוא העריץ את גדולי האומה - ביחוד את בן-גוריון ואת משה דיין - קרא ספרי היסטוריה יהודית והיה חובב מוסיקה מושבע. בשל המצב הכלכלי בבית, נאלץ שמשון לנטוש את לימודיו הסדירים לפני זמנו. הוא החל לעבוד כספרן בתקליטיה של רשות השידור, ובכך הגשים משהו מאהבתו הגדולה למוסיקה. ספרו עליו חבריו לעבודה: "שמשון התייחס אל התקליטים כאל דבר מקודש, היה מנקה אותם ומניח אותם במקומם בזהירות כאילו תינוק בידו. הוא הכיר את התקליטיה הגדולה על כל מדפיה ומדוריה, וכאשר הצטרך מישהו לתקליט, לא היה זקוק לקטלוג - יכול היה לשאול את שמשון".

שמשון גויס לצה"ל בראשית פברואר 1966 והוצב לחיל השריון. במהלך שירותו עבר קורס מ"כים והשתתף במלחמת ששת הימים בחזית המזרחית. זמן-מה לפני שפרצה המלחמה הצטרף לקורס קצינים, אשר המלחמה קטעה אותו באמצע. אחרי-כן כבר לא שב לקורס. חבריו ליחידה נהגו לקרוא לו סמי, או לפעמים גם שימי.

משהשתחרר מהשירות הסדיר חזר לעבודתו ברשות השידור, והרחיב את פעילותו בתקליטיה ובאגודת הספורט של העובדים. באותה תקופה החל גם ללמוד בשעות הערב בבית-הספר "מכלל", שם התכונן לבחינות הבגרות. בבחינות אחדות עמד בהצלחה ואת היתר לא הספיק לעבור. במלחמת יום-הכיפורים לחם שמשון כמש"ק חרמ"ש בחזית הדרום. ביום י"ט בתשרי תשל"ד (15.10.1973) הייתה יחידתו בדרכה למוצב "בודפשט". לפתע נתקלה בכוחות קומנדו של המצרים ובקרוב נגד האויב נפל שמשון. הוא הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין בהר-הרצל. השאיר אחריו אב, אם, שלושה אחים ושתי אחיות. לאחר נופלו הועלה לדרגת סמל-ראשון.

במכתב תנחומים למשפחה השכולה כתב מפקדו: "תוך גילוי גבורה, אומץ לב ומסירות נפש, חסלו שמשון וחבריו את האויב ופרצו את הדרך למעוז נצור של צה"ל. שמשון היה חביב ואהוב על חבריו ועל מפקדיו. הוא היה לוחם מסור ושימש דוגמה כמפקד-כיתה מוכשר".

(דף זה הוא חלק ממפעל ההנצחה הממלכתי 'יזכור', שנערך ע"י משרד הביטחון)

ילדות, נעורים ומשפחה





שמשון בן ראילה-גאולה ושב-שבתאי, נולד
בשנת תש"ז (1947) בבגדד שבעירק (במקור
משפחתו מהעיר זאכו שבכורדיסטאן). השלישי מבן
חמישה אחים.

בשנת תשי"א 1951 עלתה המשפחה לארץ
במבצע "עזרא ונחמיה". משפחתו שקבעה
את מושבה בכפר מעוז-ציון שבפרוזדור
ירושלים.



נישואי שבו ור'אלה הוריו של שמשון

אביו – שבו גר עם משפחתו בזאכו שם נשא לאישה את פרחה אשתו הראשונה, אך הימים לא הטיבו לזוג. פרחה ילדה שלושה ילדים שהגדול ביניהם שמואל. הילדים למעט שמואל נפטרו וגם פרחה נפטרה בעת לידת הילד האחרון.

שבו אלמן הצעיר עם ילד קטן בן שלוש, עובר עם הוריו לבגדד בתקווה ששם ייטיב להם מזלם. הוא מתקבל לעבודה אצל ד"ר חסן סמרה, רופא יהודי שלוקח את שבו תחת חסותו, הוא מלמד אותו אנגלית כדי שיוכל לכתוב ולתת תרופות, וכך הופך שבו לרוקח האישי של הדוקטור.

במקביל גם אמו של שמשון, ר'אלה (גאולה) מתייתמת מאביה, אמה נשארת לבד עם אחיה בנימין, שתי אחיות נוספות עלו לארץ בשנת 37', קשיי הפרנסה מביאים את ר'אלה להחלטה לעבור לבגדד ולעבוד שם אצל אחת המשפחות היהודיות, ובתמורה לזכות במגורים ומעט כסף שישלח לאימה הנשארת בזאכו. האח בנימין נשאר בזאכו ועובד כנגר.

ר'אלה עבדה אצל משפחה יהודית בעבודות המטבח והייתה עוזרת לטבחית הראשית.

האלמן הצעיר והנערה משתדכים ומקימים בית בבגדד, שמואל הופך לבנה הטבעי של ר'אלה. בשנים הללו עד עלייתם לארץ נולדים בבגדד נפתלי, שמשון, שרה ויעקב.



בשנת 51 עולים בני המשפחה לארץ ישראל במבצע "עזרא ונחמיה", עלייתם של יהודי עירק והסביבה.

הם נאלצו לוותר על כל הרכוש והמעט שעוד נשאר בידם נלקח. למזלם הרופא שעמו עבד שבו נתן כמתנת פרידה לשבו שעון ושתי חליפות אחת לבנה ואחת כהה אותם ביקש הרופא מהשלטונות לא להחרים, חליפות אילו שמשו אותו בימי שבת וחג.

מייד עם הגיעם שוכנו העולים שבאו מאזור כורדיסטאן במעברה בקסטל. שבו החל לעבוד כדוור בקסטל, זאת משום שידע גם אנגלית. אחרי כ-15 שנים כדוור, החלו לחלק דואר בתיבות חלוקה ומעתה זו כבר לא היה צורך דוורים. מאז החל לעבוד כגנן במוצא, אך אחרי ששמשון נהרג, נשבר והאסטמה שהיית לו התגברה.

ר'אלה גם יצאה לעבוד בכדי לפרנס את המשפחה, היא עבדה בניקיון בבית הספר היסודי - מעלה החמישה - קריית ענבים - (ביה"ס "מטה יהודה"). היא עבדה שם כ-20 שנה, ואח"כ עברה לעבוד במשרד הדתות במגרש הרוסים, עד אשר יצאה לפנסיה.

המצב הכלכלי בבית כמו כל העולים היו חסרי כל, המשפחה חיה בצריף בקסטל, וקיבלה תלושי מזון לפי מספר הנפשות.

מהמעברה המשפחה עוברת לשיכון, דירת חדר ומטבח, השירותים היו מחוץ למבנה. המשפחה מתחייבת למשכנתא גבוהה שמאלצת את הנערים הבוגרים במשפחה לעזוב את הלימודים למען הפרנסה.



סיפורים מילדותו של שמשון

סיפרה אחותו שרה, כי שמעה מאימה, כי כאשר עוד גרו בבגדד, מחמת החום הקשה היו נוהגים לישון על הגגות. לילה אחד מסיבה שאינה ברורה, נפל שמשון מהגג ונפצע קשה. הוא איבד את ההכרה וכן דם רב. באזורים אילו שהרפואה אינה מתקדמת היית זו סכנת חיים. שמשון הובל לבית החולים המקומי ובמשך שבועיים אימו לא עזבה את מיטתו. שאר הילדים נשארו אצל הסבתא. על מנת לייצב את מצבו היה צורך דחוף במנת דם, אימו בעצת הרופאים הסכימה לתרום דם אך בבגדד של אותם ימים לא הייתה אפשרות לתרום דם אלא א"כ העבירו דם באופן ישיר, וכך האם ושמשון שכבו במיטות סמוכות והדם שנשאב מהאם הובל ישירות לשמשון, חייו של שמשון נצלו בפעם הראשונה.



בקרב יהודי הגולה, היה נהוג לקרוא בשני שמות , שם עברי ושם המשמש את המקומיים, כך קראו לדוגמא לאחותו שרה בשם העברי, ולחילופין סמירה בשם המקומי. כשנולד שמשון, בחרו לו הוריו את השם סמי, שם שהיה נפוץ גם בקרב התושבים המקומיים, רק כאשר עלו לארץ המליץ לו המורה בבית הספר לשנות את שמו לשם יותר ישראלי , בתחילה הציע לו את השם שמואל, ואף התחיל לקרוא לו בשם זה , וכך במשך זמן מה התפשט בבית הספר שמו החדש של סמי - שמואל. סמי הודיע למורה כי השם תפוס ע"י אחיו הגדול , אך מה הוא השם שכדאי לבחור שיתאים לו. באותו הזמן חש סמי הערצה לדמויות התנ"ך ודמותו של שמשון הגיבור קסמה לו ביותר, החליט סמי כי מעתה שמו יקרא - שמשון.



שמשון בבית ספר הראל



לימודים וחברויות

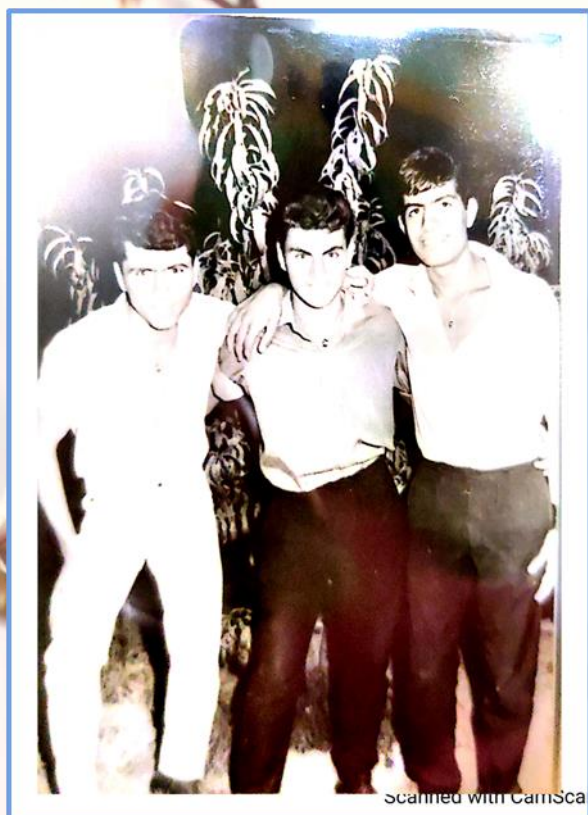
את השכלתו היסודית רכש בבית-הספר "הראל" במעוז ציון, והמשיך בתיכון בבית ספר ליפשיץ כמו אחיו בעקבות במצב הכלכלי בבית, הוא עזב את הלימודים לאחר שנתיים ומתחיל לעבוד בתור שליח ברשות השידור, את יתרת לימודיו הוא סיים בבית ספר ערב "למל".

שמשון וחברו רחמים קירמה, היו חברים מהזן הנדיר, "חברי אמת" כפי שכינה זאת רחמים, צמודים בזמן הלימודים ואף לאחר מכן, כל יום הם היו נפגשים להכין שעורי בית ומייד לאחר מכן רצים לשחק כדורגל בשכונה. רצינותם של השנים חיברה בניהם, בזמן שהרבה מחבריהם נאלצו לנטוש את הלימודים ביסודי ולעבוד בחקלאות באזורים סביב הקסטל או בעבודות אחרות, היו שמשון ורחמים מחזקים אחד את השני שלא ימשכו אחרי רוח הנשירה.

עם רחמים קירמה



מימין לשמאל : רחמים
רחמים , שמשון זקין , רחמים
קירמה



שיעור מלאכה אצל המורה
עמיקם, שמשון בקצה
השמאלי.



טיול בית הספר בהרי יהודה, שמשון במרכז מאחור



בביתו עם אביו

תחביבו של שמשון

כדורגל בשכונה היה הספורט העיקרי בכל יום אחר הצהרים בשכונה וקיבל מקום חשוב בחייו של שמשון, הוא היה שחקן פעיל מאוד והיה חבר בקבוצת הכדורגל של סניף "הפועל" המקומי. כיוון שהיה מחובר לקבוצת הפועל אהבתו הייתה כולה לקבוצת הפועל ירושלים ומאבקים עם אחיו נפתלי שאהד את בית"ר הייתה דבר שבשגרה.

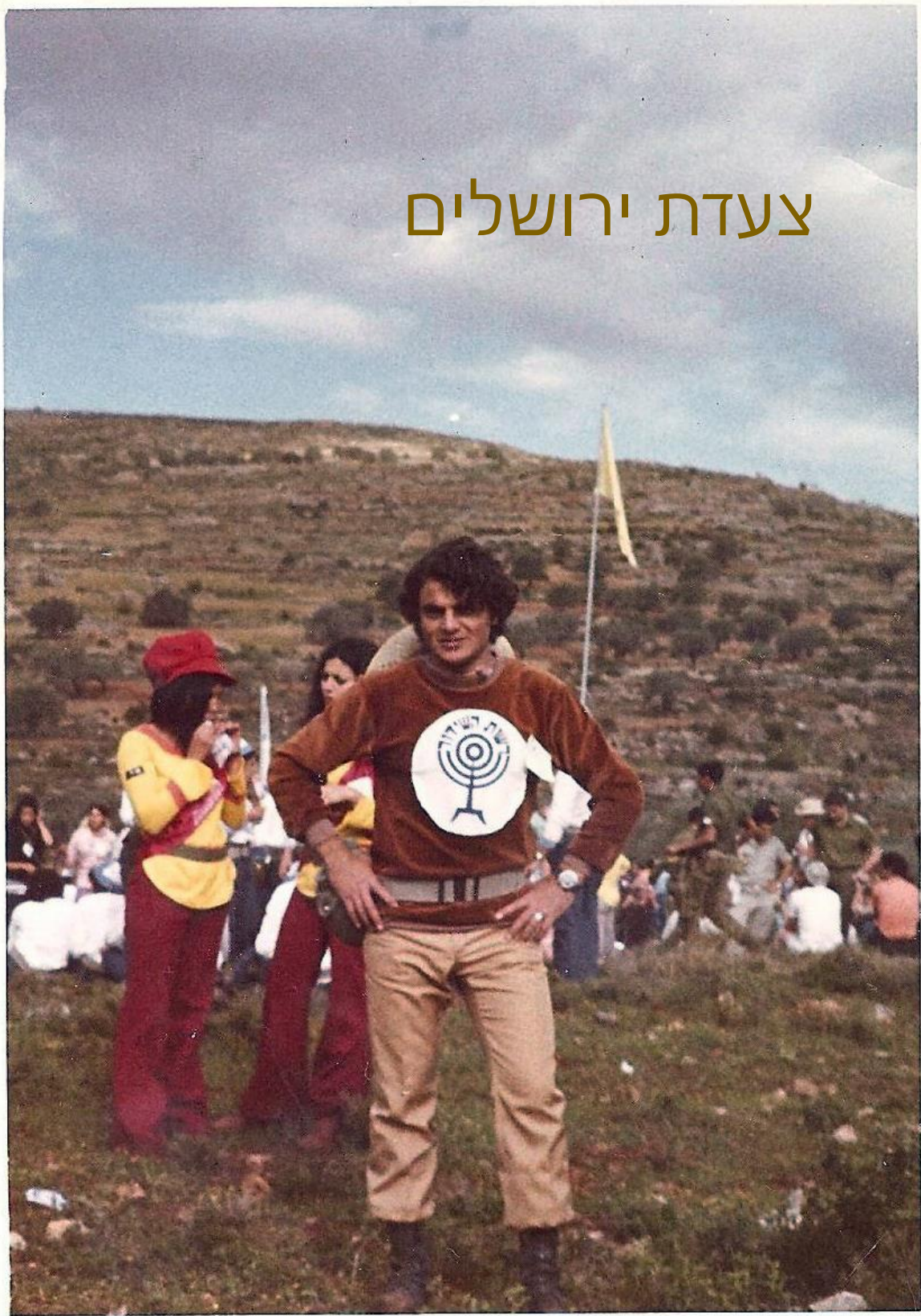
שמשון ואחיו מאוד אהבו מוסיקה ובעיקר את השירה הערבית האותנטית, כך יצא שנפתלי קנה טייפ סלילים בכדי להקליט מהרדיו את הזמרים המצרים ובעיקר את פריד אל-אטרש, אך שמשון בפועל הקליט וניהל את "התקליטיה" הביתית. אהבת המוסיקה תלווה את שמשון כשיעבוד בעתיד ברשות השידור.

שמשון החל לעבוד ברשות השידור. כנער בתיכון החל כשליח, אך מייד ראו כי שמשון הוא בחור נבון, חברתי ובעיקר טוב לב ומהר מאוד מצא שמשון את עצמו כיותר משליח. הוא נכנס לעזור בתקליטיה של כל ישראל.

אהבתו למוסיקה קישרה אותו לענף נוסף במוסיקה והיא המוסיקה היוונית. הוא התחיל להביא הקלטות מהתקליטייה של זמרים יוונים, הוא השמיע לרחמים ולשאר החברים, והם נדבקו בחיידק היווני ומאז המוסיקה היוונית הופכת למוסיקה העיקרית של הצעירים בסביבה.



צעדת ירושלים



ספרו עליו חבריו לעבודה: "שמשון התייחס אל התקליטים כאל דבר מקודש, היה מנקה אותם ומניח אותם במקומם בזהירות כאילו תינוק ביזו. הוא הכיר את התקליטיה הגדולה על כל מדפיה ומדוריה, וכאשר הצטרך מישהו לתקליט, לא היה זקוק לקטלוג - יכול היה לשאול את שמשון".

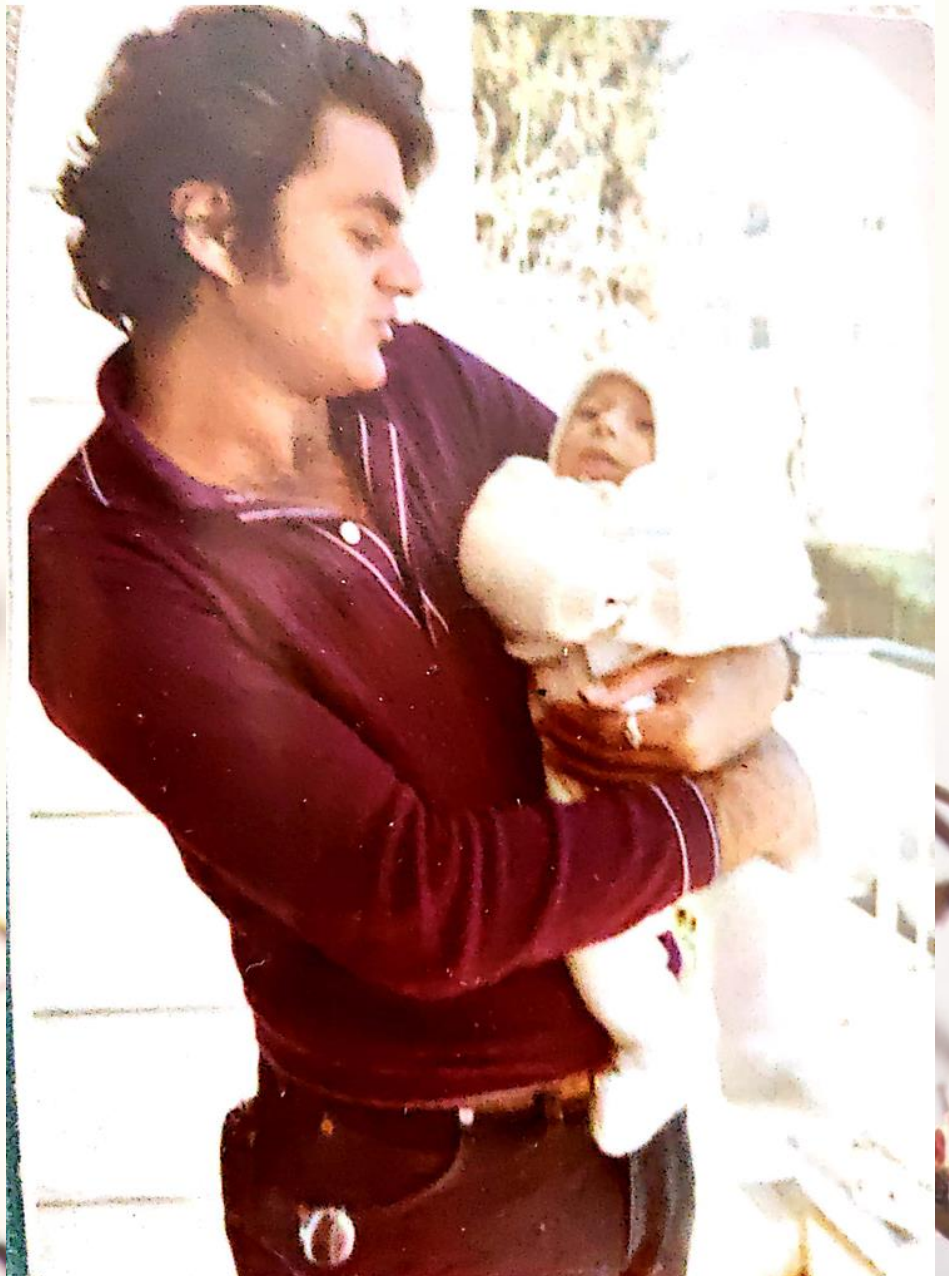
שמשון העריץ את גדולי האומה ביחוד את בן-גוריון ואת משה דיין אהב לקרא ספרי היסטוריה יהודית.

באחד הימים, החלו עבודות לסלילת כביש בשביל הסמוך לביתם ומשאית שעבדה בכביש נסעה אחורה ולא הבחינה בשמשון שעמד שם. כתוצאה מהפגיעה שמשון נפצע קשה ואושפז בהדסה למשך כמה שבועות, בפעם השנייה ניצלו חייו.















גיוס

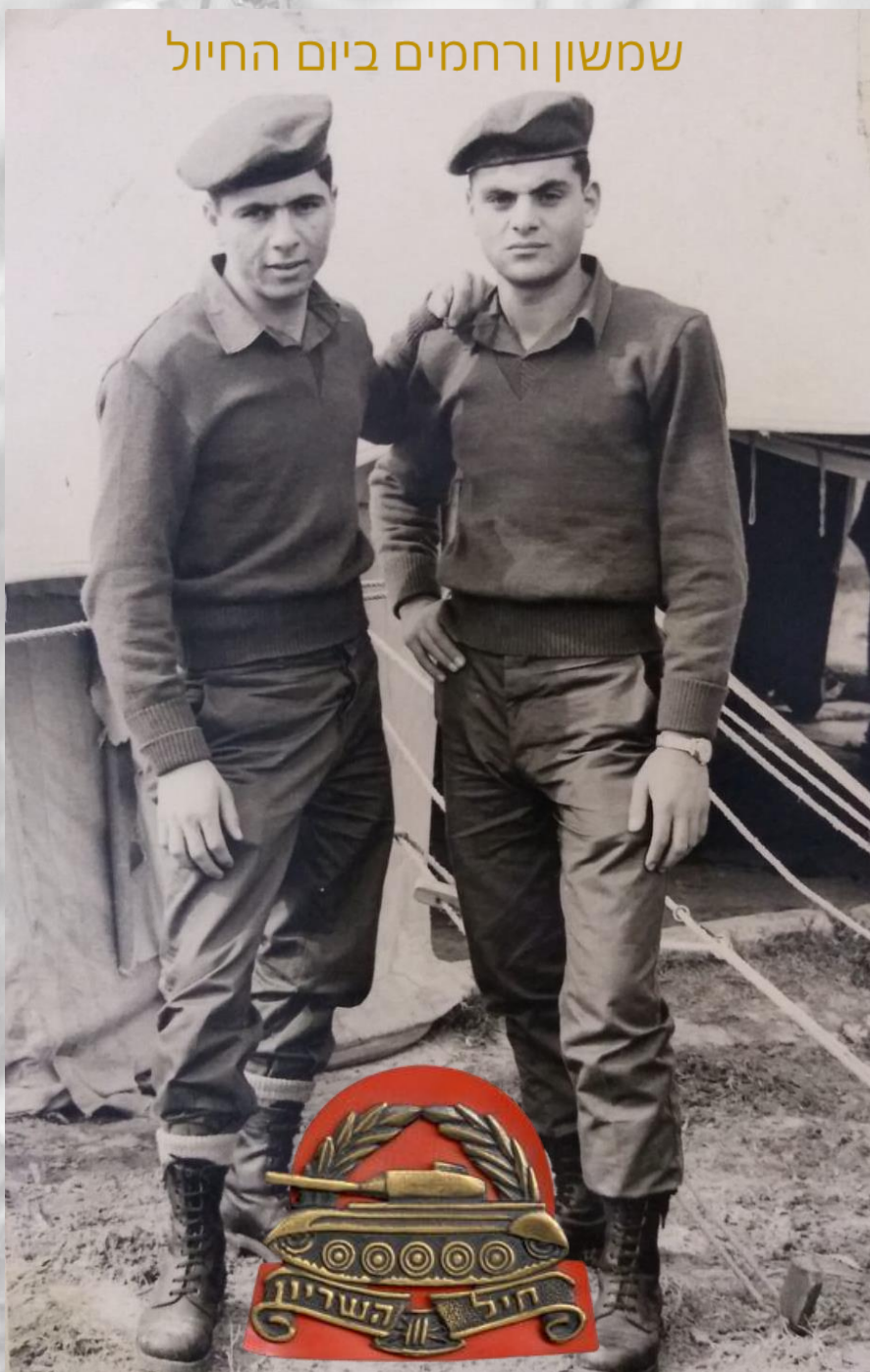
פברואר 1966



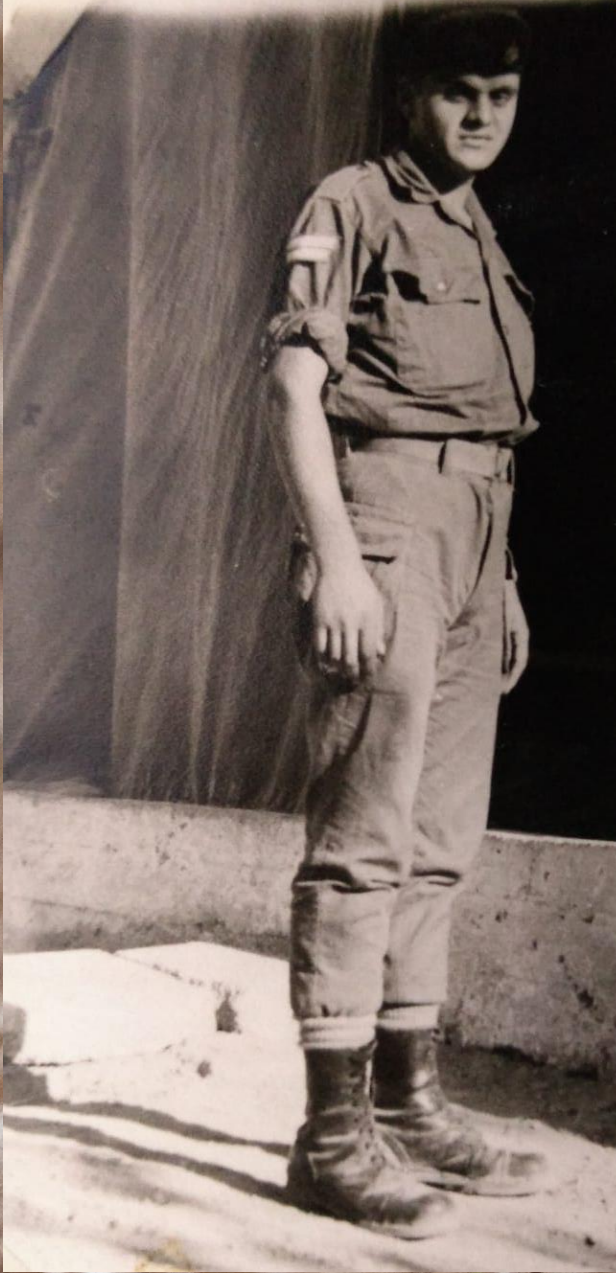


שמשון גויס לצה"ל בראשית פברואר 1966 והוצב לחיל השריון.

כאשר קיבל שמשון צו גיוס להפתעתו גם רחמים קיבל צו לאותו היום ושני החברים התגייסו באותו יום. קצת לפני החיול חשב שמשון להתגייס לחיל הים מהסיבה הפשוטה, לא אהבתו לים אלא יופי המדים - אלה משכו את הנוער להתגייס. כאופציה שניה ביקשו שניהם להיות נהגים, הרי זה גם יכול להיות מקצוע לאזרחות. כשהגיעו לחיול גילו שכבר הכל נקבע מראש, שמשון גויס לשריון חטיבה 7, ורחמים לחיל המודיעין.







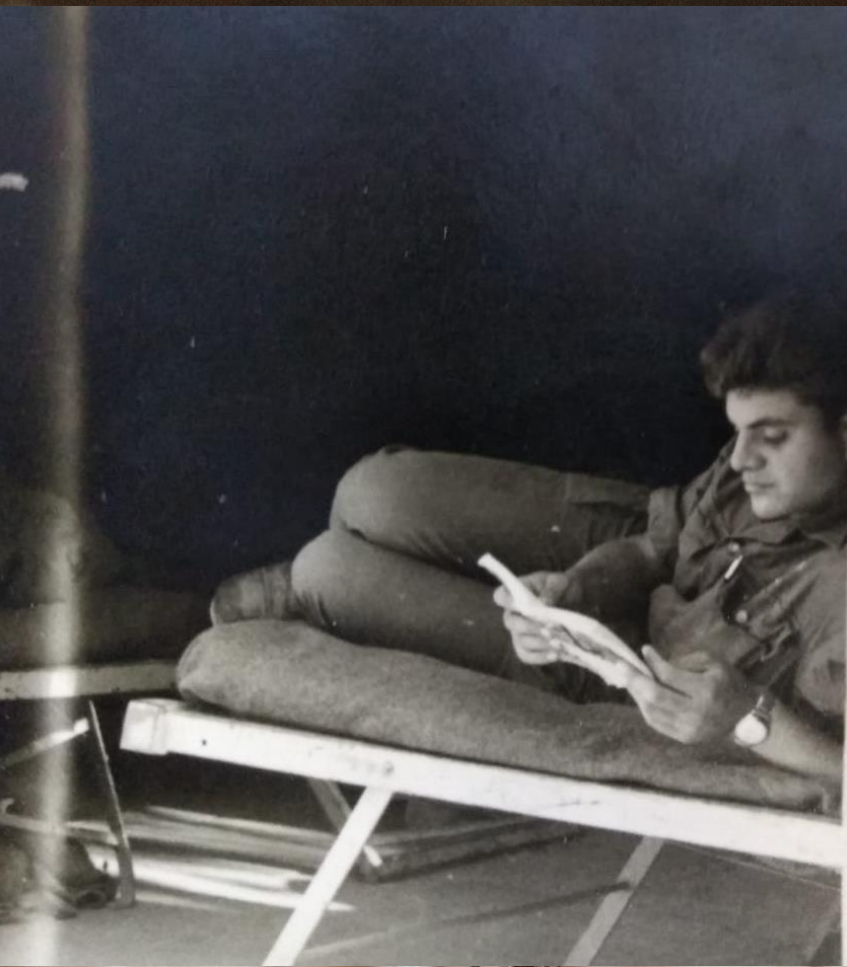


במהלך שירותו עבר קורס מ"כים והשתתף במלחמת
ששת הימים בחזית המזרחית.
זמן-מה לפני שפרצה המלחמה הצטרף לקורס קצינים,
אשר המלחמה קטעה אותו באמצע. לאחר מכן כבר לא
שב לקורס.

חבריו ליחידה נהגו לקרוא לו סמי, או לפעמים גם שימי.
שמשון ידע שכאשר ישתחרר מהצבא, מקומו שמור לו
ברשות השידור.



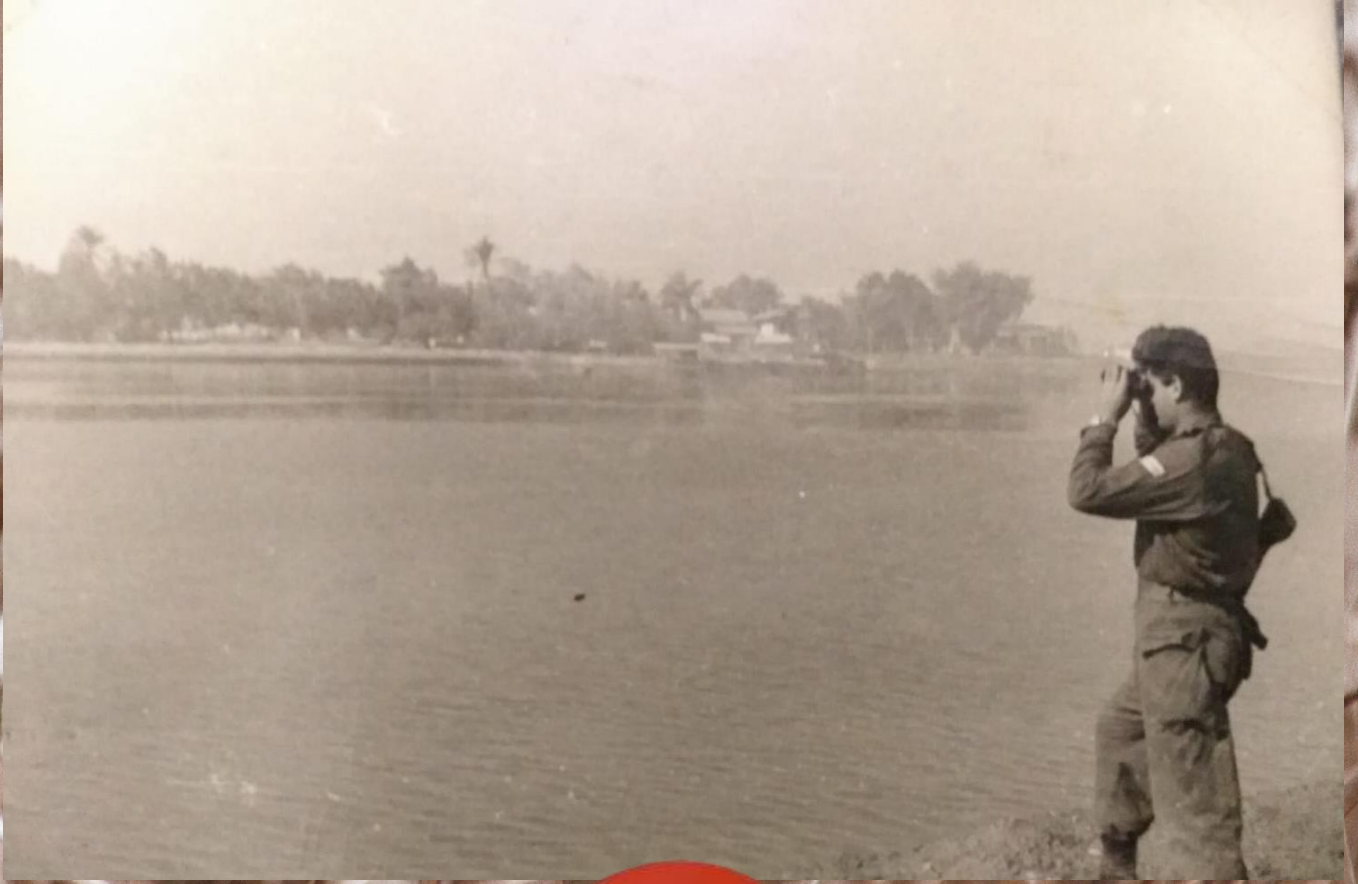






















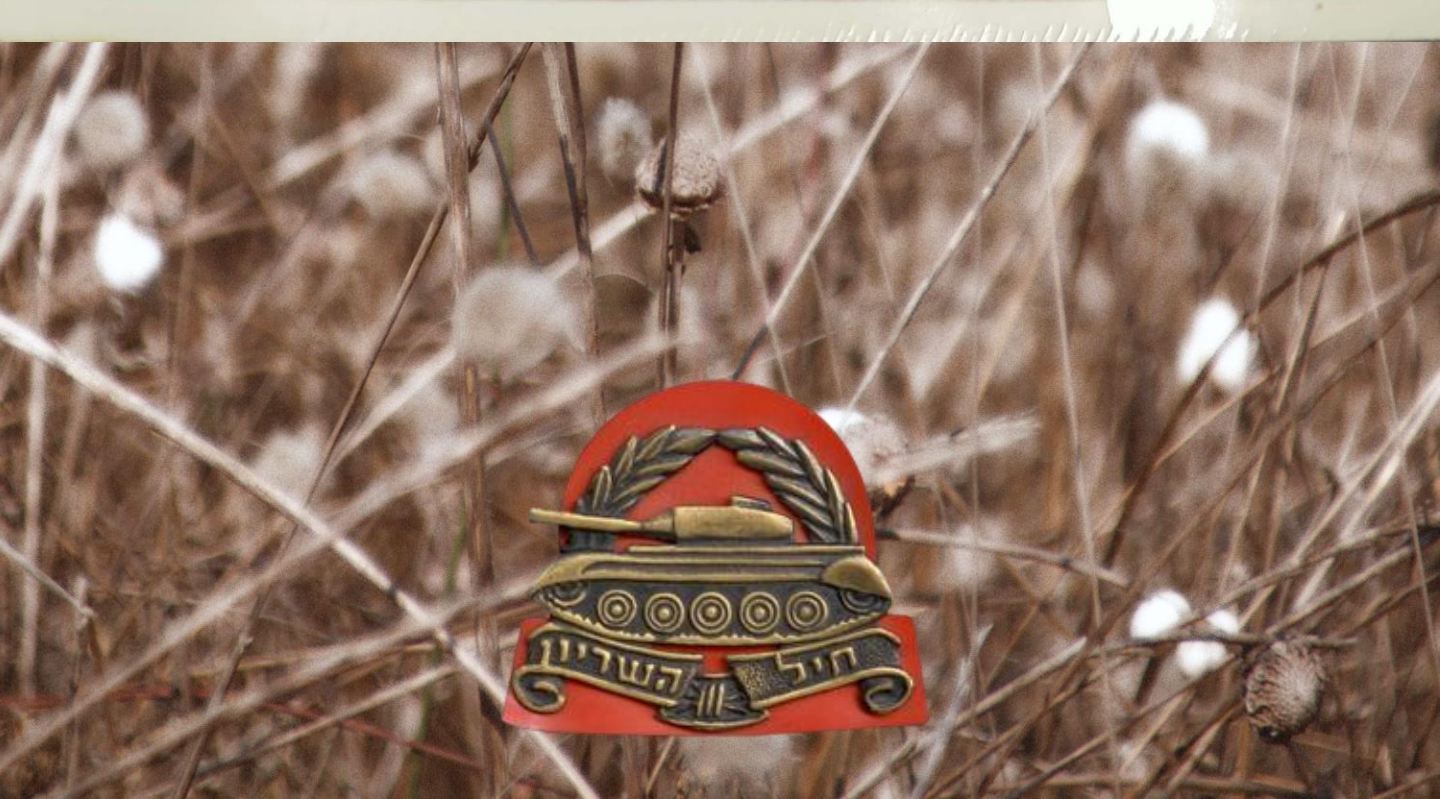




במילואים שירת שמשון בפלוגה ל'
מחטיבה 11 אשר הוקמה מחדש בסוף
שנת 69 והפכה לגדוד שהיה מורכב מחיילי
חרמ"ש (חיל רגלי משוריין) צעירים.
הפלוגה של שמשון הייתה חזקה
והמצטיינת בגדוד היא השתתפה
במבצעים רבים בדרום הארץ.









מלחמת יום כיפור





מלחמת יום כיפור פרצה בערב
יום הכיפורים תשל"ד 6.10.73
צבאות מדינות ערב בהובלתן
של מצרים וסוריה פרצו
במתקפה ישירה על מדינת
ישראל.

עיקר הקרבות היו ברמת הגולן
ובסיני. ב24.10.73 נכנסה
לתוקף הפסקת האש.





"מעוז בודפשט"

המעוז היה הצפוני ביותר בקו בר-לב ושכן על שפת הים התיכון. בודפשט הינו המעוז היחיד שלא נכבש ולא פונה במהלך מלחמת יום הכיפורים. המוצב נודע בכינויו "בודפשט" שהיה שם הקוד שלו.

מעוז בודפשט נהנה מבידוד גאוגרפי ומתנאים טופוגרפיים שהקשו על הגישה אליו, הוא לא שכן על שפת תעלת סואץ כמו יתר המעוזים, אלא על רצועה צרה, שהפרידה בין הים התיכון לבין אזור מלחה שהוצף לפרקים.

בודפשט נחשב המוצב הגדול ביותר בקו בר-לב וחשיבותו הרבה הייתה בהיותו על חוף הים התיכון וסמוך לפורט פואד. ככזה היה 'העיניים של חיל הים מול המצרים' ומשום כך ניסו המצרים להשתלט עליו עם פתיחת המלחמה ב-6 באוקטובר.





הקרב על המעוז

בפלוגה ל' מילואים שירתו כ-80 חיילים. ב-6 באוקטובר כשפרצה המלחמה הם הוצבו באזור בלוצה שבסיני. ב-15 באוקטובר הם נשלחו לפתוח את ציר "מכפלת" שהוביל למעוז בודפשט. על הציר התבצרו כוחות קומנדו מצריים.

הפלוגה הצטוותה להצטרף לחטיבה 204 בפיקודו של אל"מ צבי רם כדי לפתוח את הדרך. ניסיון קודם לפרוץ את החסימה נכשל: כוח חרמ"ש מגדוד 141, שהיה שייך לחטיבה 204 עצמה, ניסה לפרוץ את הציר וספג פגיעות קשות. חלק מהחיילים נשארו תקועים סמוך למוצב בודפשט.



לגדוד לא הייתה אפשרות לתכנן את מהלך הקרב למרות בקשתו והפצרתו של המ"פ עוזי דגני אשר נהרג מיד מפגיעת כדור בתחילת הקרב.

החיילים נכנסו לתוך השטח שמיד התלקח לקרב קשה מנשוא. פני השטח היו ביצתיים כאשר בצד אחד היה ים ובשני גיסות מצריים מחופרים בתוך שוחות בקרקע. חלק מהזחלמ"ים נפגעו תוך כדי נסיעה, וחלק ירדו מהזחל"מ לשדה החשוף הסתערו ונורו ממטווחים קצרים. הקרב ארך כשעה בערך כאשר בשלב מסוים החלו המצרים לצאת מן הבורות שנחפרו בקרקע ונכנעו.

גדולת החיילים בקרב הייתה שהם נלחמו ללא מפקדיהם אשר נהרגו מיד עם תחילת הלחימה. עוז רוחם היא זאת שהכריעה את הקרב.

לאחר הנסיגה של המצרים הגיעו כוח תגבור של גדוד צנחנים שסייע לטפל בפצועים לקחת את השבויים המצריים ולפנות את ההרוגים.

הקרב גבה מחיר קשה מנשוא. מתוך קרוב ל-80 חיילים בפלוגה 18 נהרגו ו-35 נפצעו בדרגות שונות. מהסגל הבכיר (שמשון היה בניהם) נותרו רק שניים שמעון גלבוע וזאב קרישר אשר הם סיפרו את הגבורה והאומץ העילאיים של הלוחמים בקרב. הפלוגה התפרקה ומי ששרד המשיך את הלחימה עוד כחצי שנה.

הדרך למעוז נותרה פתוחה עד לסיום המלחמה



מעוז בודפשט
לפני המלחמה



המעוז לאחר
הקרבות

דגל ישראל
שהתנוסס במעוז
במשך כל ימי
המלחמה





במלחמת יום-הכיפורים לחם שמשון **כמש"ק חרמ"ש**
(**חיל רגלי משוריין**) בפלוגה ל' מילואים. שהצטוותה
ככוח לחימה חשוב לחטיבה 204 בפריצת הדרך למעוז
בודפשט.

ביום י"ט בתשרי, 15.10.73 שמשון היה בזחל"ם השני
כאשר הפלוגה נעה לעבר כוחות קומנדו מצריים. בקרב
הקשה הזחל"ם קיבל פגיעה ישרה של טיל והחל לבעור
באש. כעבור כמה רגעים הזחל"ם קיבל שוב פגיעה
ישירה ושמשון יחד עם כל ארבעת החיילים שהיו בו
נהרגו במקום. (למעט חייל אחד שהצליח לקפוץ ממנו בין ההפגזות)

שמשון לחם באומץ וגבורה גדולים.

במהלך המלחמה שמשון נקבר יחד עם עוד חבריו
שנפלו בקבורה ארעית ליד קיבוץ בארי, ולאחר מכן
הובא למנוחת עולמים בבית הקברות הר הרצל,
ירושלים.





סמ"ר שמשון זקן ורס"ל שמעון גלבוע
בתחילת מלחמת יום כיפור,
התמונה התפרסמה בעיתון.



אנו מרכינים ראשינו לזכרו של

סמ"ד **שמעון זקין** הי"ד

שנפל במלחמת יום הכיפורים

יובא למנוחות בבית הקברות הצבאי בהר הרצל בירושלים
ביום שלישי ט' באלול תשל"ד (27.8.74) בשעה 12 בצהריים
יוצאים מבית ההורים במעוז ציון א' 71 בשעה 11 לפנה"צ

המועצה המקומית "מבשרת ציון"



בן 26 היה שמשון
בנופלו.

הוא השאיר אחריו
אב, אם, שלושה
אחים ושתי אחיות.

שמשון הועלה
לדרגת סמל-ראשון





צבא הגנה לישראל

יחידה 800 פ"א 26/0

ה' אלול תשל"ג

31 בינואר 1974

אלישבע זקוק
מס' 3107

אלישבע זקוק הורה.

סוג השליש זקוק ליד הכנסת הקני. נכס האדמה האמורה. אה וקניאריה
היא מיילי ופנינו הוא י"ט תשרי תשל"ג ה- 1973. 10.10.15.

משנת ל' שנה הגדול "היה" - י"ג י"ג בקרב זקוק וזכר
הגדול הפנימי של הנהלה.

י"ג ל' שנה הגדול והתקן מיילי הגדול. אולם זה ומיילי (שם חיסול
האמורה. משנת והתקן. אה האויב ומיילי אה הציב אהמיץ הפנימי של
דול מילי פורט פורט.

משנת הנה הגדול אה טאלי, חיסול ומיילי, מסור ולילי טאלי
מיילי טרה מיילי ואמה וזלי מיילי קאלי מיילי קאלי.

האלי ונכס חיסול ומיילי טאלי ונכס אה והסתמטתו הפנימי
המחוק והאמורה הפנימי והי טק ולא חסון ונכס ולילי קאלי וקאלי
אלי אהמיץ.

ההתקנה
מיילי
אלה מיילי, סאלי
מיילי ומיילי





צבא הגנה לישראל

הכללי	המטה	
אדם	כה	אגף
תשל"ד	אב	ז'
1974	יולי	26

לכבוד

משפחת _____ ז' ק' י' ו'
 מעוז ציון 71 א',

משפחה יקרה,

בהמשך להודעת משרד הבטחון על העברת חללי מלחמת יום הכיפורים למנוחת עולמים, הננו מבקשים להביא לידיעתכם כי, ההלוויה תתקיים בטקס (לוויה) צבאי, בהשתתפות המשפחות והמלווים.

צה"ל נענה לפניות רבות של משפחות אשר בקשו כי לכל הייל שנפל במערכה יערך טקס נפרד, כתוצאה מכך היה עלינו להסדיר מחדש את לוח הזמנים שקבענו בזמנו לעריכת הטקסים.

לפיכך, הננו להודיעכם כי יקורכם סמל-ראשון ז' ק' י' ו' ש מ ש ו' ז"ל יובא למנוחת עולמים בבית העלמין _____ ב ה ר ה ר צ ל

ביום _____ ט' באלול חשל"ד - 27.8.1974

בשעה _____ 12.00

במידה וקבלתם הודעה על מועד עריכת הטקס, אשר נקבע על ידינו בזמנו, הרי שיש לראות אותה הודעה כבטלה ומועד קיום טקס הלוויה יהיה כפי הקבוע בהודעתנו זו.

עמכם הסליחה על שינויי הזמנים והעכוב במשלוח הודעה זו, שכן כפי שהוכרנו היה עלינו לתכנן מחדש את סדר הזמנים.

בכבוד רב,

המטה הכללי
 אגף כה אדם





An aerial photograph of a beach. The ocean is a deep teal color, with white foam from waves crashing onto the shore. The sand is a light tan color. The text 'הנצחה' is centered in the middle of the image.

הנצחה



במכתב תנחומים למשפחה השכולה כתב מפקדו:
"תוך גילוי גבורה, אומץ לב ומסירות נפש, חסלו
שמשון וחבריו את האויב ופרצו את הדרך למעוז נצור
של צה"ל. שמשון היה חביב ואהוב על חבריו ועל
מפקדיו. הוא היה לוחם מסור ושימש דוגמה כמפקד-
כיתה מוכשר".

שמעון גלבוע הוסיף את החברותיות והרצינות שהיו
לשמשון והחיבה שרכשו לו כולם.

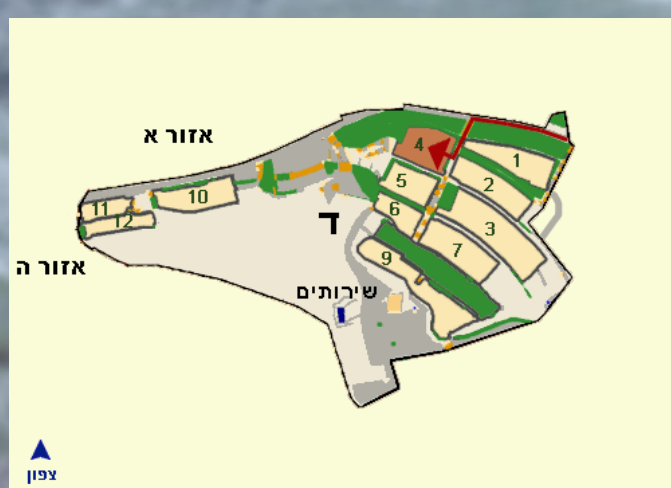
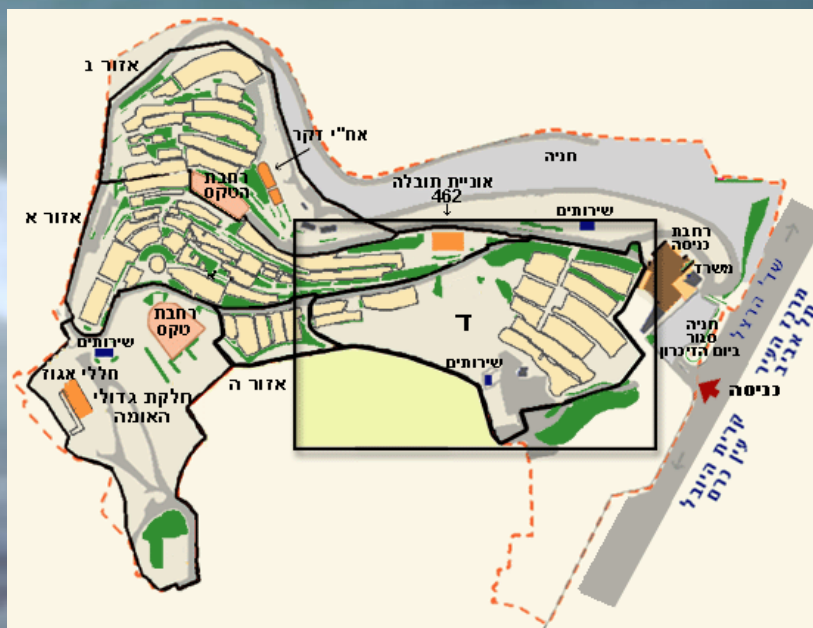
רחמים קירמה בשיחה על חברו שמשון:
היו לנו הרבה תחומי התעניינות משותפים, כדורגל
ולימודים.

אחיו של שמשון:

מקום מנוחתו בית העלמין הצבאי הר הרצל

אזור: ד חלקה: 4 שורה: 2 קבר: 9

ת.נ.צ.ב.ה





אנדרטאות שבהן מונצח שמו של שמשון זקן



"יד לנופלי גדוד 128 מחטיבה 11 במערכות ישראל"

באנדרטה מונצחים 37 הנופלים שלחמו במסגרת גדוד 128 בחטיבת חרמ"ש (חיל רגלים משורין) 11 - ממשיכתה של חטיבת הפלמ"ח "יפתח" - במלחמות ישראל.

האנדרטה ממוקמת במושב מבטחים שבנגב הסמוך לאזור לחימתו של הגדוד, היא נבנתה על ידי הפסל שמואלי ונחנכה ביוני 1970



אנדרטה לזכר חללי פלוגת ל שבהם נפלו 18 חיילים. מדבריו של **זאב קרישר** יוצר האנדרטה: "האנדרטה היא צורך אישי שלי להנציח את חללי הפלוגה באנדרטה צנועה ולא מונומנטלית. כ 5 שנים עמדה אצלי בסטודיו וכל שנה מיום הזיכרון במשך 18 ימים כל יום הדלקתי נר, כך שדלקו שני נרות הישן והחדש עד שנמצא לה המקום ביד מרדכי. בחלק העליון יש אבן מעוצבת חלולה שבכל פתח עומד ברוש היא פתוחה לארבע רוחות השמים כשהאור עובר מכל צד. למעלה יש אבן בזלת שחורה מעוצבת כמו כובע פלדה הפוך וכך זה מראה של ספינה שנושאת שורת ברושים הברוש שהוא גם זיכרון גם להבה נר וגם מפרש שמעביר את נשמות המתים לצד השני של נהר השכחה כשאנחנו נשארים בתור זיכרון, זוכרים ומספרים." האנדרטה מוצבת ביד מרדכי מכיוון שהמ"פ של הפלוגה עוזי דגני שנהרג היה בן הקיבוץ שגם אביו נהרג במלחמת השחרור



אנדרטת עוצבת "אגרוף ורומח" צומת גבעת כ"ח הוקמה בעזרת חיילי היחידה 1982 לזכר חיילי המילואים של יחידת שריון אשר נפלו במלחמת ישראל.



יד לשריון, לטרון. כותל השמות ו מונצחים כל חללי חיל השריון במלחמת
ישראל. ההנצחה ביוזמת עמותת "יד לשריון", שהקימו ותיקי החיל, ובשיתוף חיל
השריון והיחידה להנצחת החייל במשרד הביטחון. ראשיתה בתשמ"ג (1983).



שיר שכתב חברו של שמשון מרשות השידור לזכרו

דאב לבנו

על אובדן שמשון הטוב והחזק
עם עיני החלף והברק
אשר ידע לחיות ולהביע
לרצות ולהבוע
שידע כל כך הרבה
על כל כך הרבה
ולהצטנע
דאב לבנו

דאב לבנו

על בחור עמל ושמח
שניסה כוהו לבדו בעצמו
לקנות דעה ולהתפחח
ואמנם הצליח
לבדו ובקפסו

אבל בעיקר דאב לבנו

על שעלם כזה שנחן הרבה
מיכולתו ומירצו לעזרת הזולת
ולא חסך כל מאמץ
אפילו כשהמסימה נראחה בלחי אפשרית
ובלבד שהמטרה חהיה לעזור
על עלם כזה שאבד, דאב לבנו

זכורני בסני מקרים לפחות; פעם אחת כאשר

נתקעתי במכוניחי בשעה קשה ונחנאים לא טובים ושמשון
בזבז אחי שעות ארוכות וסייע בעדי - גם אחרי שאני כבר
התייאשתי ובקשתי ממנו להפסיק - והוא כמובן הצליח.

במקרה אחר כאשר הייתי נחון בבעיה קשה, בא שמשון
אחרי הצהרים לעבודה - במיוחד כדי לעזור לי ולא פעם אחת.

טופע טוב

מלא מרץ

שמח וצנוע

ואוהב להתבדח

נגדע מאחננו

בטרם עת

יהי זכרו ברוך

טורניר כדורגל של רשות השידור שנערך לזכרו של שמשון





צופה לעבר מצרים, נובמבר 1971





דברי סיכום תלמידים

קשה לתאר במילים עד כמה היה משמעותי בשבילנו לערוך את האלבום על שמשון.

התמונות הן לא אלו שחשובות כאן. אלא הזיכרון והמורשת.

אבל בשבילנו, הדבר המשמעותי ביותר היה פשוט ללמוד על שמשון.

לשמוע על התכונות שלו. על המעשים המדהימים שהוא עשה על משפחתו ועליו.

זכות היא לנו,

אנו רוצים להודות למשפחת זקן היקרה, על השיתוף המלא בזכרונות על שמשון. בתמונות ובכל החומרים שגם אם הזמן עבר, והדפים הצהיבו, הלב עדיין פועם וזוכר.

בחייו ובמותו ציווה לנו את החיים

יהיה זכרו ברוך לעולמי עד.

דביר משה, משה קדוש, אלעד מזרחי, ינון טובול, אייל צרפתי.

תיכון עמ"ל לידי דיוויס ירושלים.

דברי סיכום סטודנטית- רחל אבוקסיס

שמשון פתח בפני עולם שלם של סיפורי גבורה ואומץ לב אשר היו מנת חלקם של הלוחמים היקרים שהשתתפו, נפלו ונפצעו בקרב הקשה לפריצת הדרך למעוז בודפשט.

נחשפתי לסיפורי גבורה אשר סיפרו לי הלוחמים זאב קרישר ושמעון גלבוע. גלבוע אף סיפר ותיאר את שמשון כדמות אהובה, חכמה ומסורה. עוד תיאר את ההשתתפות של שניהם במבצעים בעזה בשנת 72 ובמלחמת ששת הימים בירושלים המזרחית.

תודה לכם משפחה יקרה שפתחתם בפנינו צוהר לעולמו של שמשון. עולם בעל ערכים רגישות ומסירות למשפחה, כישרון בצילום, יופי וחברויות אמיצות. שמשון מספר את סיפורו של דור שלם אשר מסר את נפשו למען המולדת בשתי מלחמות קשות. דור ששירת למען המדינה באהבה, נחישות, עוז הרוח ואומץ הלב.

גבורתו וזכרו של שמשון תישאר חקוקה בליבנו.

